

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

Social Welfare Needs of The Elderly in the Areas of Ban Yang Sub-district Administrative
Organization, Maung District, Buriram Province

สันติพันธ์ พุฒฤทธิ์¹
ประชัน คະเนวัน²
สถาพร วิชัยรัมย์³

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย และการรักษาพยาบาล ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการศึกษา และด้านรายได้ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง ทาโร ยามาเน่ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะคือแบบตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับและแบบปลายเปิดได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9000 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านรายได้ รองลงมา คือ ด้านการศึกษา และด้านที่อยู่อาศัย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ตามลำดับสำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้สูงอายุ รองลงมา คือ ควรมีรถ รับ-ส่ง ให้บริการผู้สูงอายุ ไปยังสถานพยาบาล โดยไม่คิดค่าบริการ และควรมีกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดให้มีการท่องเที่ยว ให้กับผู้สูงอายุ ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ ตำบลบ้านยาง

ABSTRACT

The purpose of this research was to study social welfare needs of the elderly provided in the area of Ban Yang Sub-district Administrative Organization, Muang District, Burirun Province in four aspects: Health and medical care, Housing and Education and Income. The samples consisted of 333 elderly people in the area of Ban Yang Sub-district Administrative Organization, specified by the table of Taro Yamane. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire, including check list, 6-rating scale, and open-ended form. It's reliability was 0.9000 The statistics used for analyzing the collected data were frequency percentage, mean and standard deviation. The results of this study revealed that:

¹นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

^{2,3}อาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Social welfare needs of the elderly in the area of Ban Yang Sub-district Administrative Organization, Muang District, Buriram Province were overall found at a high level. Having considered each aspect, it showed that all aspects were also found at a high level. Moreover, On the revenue side, followed by education and housing. On the average, with the lowest health and healthcare, respectively. For comments and other suggestions The highest number was supposed to have additional benefits for the elderly, The second was supposed to be a car-serving seniors. Go to hospital Without service charge And should have various activities And provide tourism For the elderly respectively.

Keywords : Welfare Elderly Ban Yang Sub-district

บทนำ

ในปี 2545 และ 2550 มีผู้สูงอายุมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ เป็นร้อยละ 9.4 และ 10.7 ตามลำดับ และในปี 2554 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.2 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557:1) ซึ่งเป็นผลจากการที่ประเทศไทยประสบผลสำเร็จ ในนโยบายด้านประชากรและการวางแผนครอบครัว ทำให้อัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความก้าวหน้าทางการแพทย์ สาธารณสุข และเทคโนโลยี ทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปเป็นโครงสร้างแบบผู้สูงอายุ หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย การเป็นสังคมสูงวัย คือ การที่มีจำนวนผู้สูงอายุหรือประชากร อายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มสูงขึ้นจนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ในขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดน้อยลงเรื่อยๆจึงส่งผลกระทบต่อสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทำให้ต้องมีการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวให้มีการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งเรื่องสวัสดิการและการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด การจัดสรรสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์ที่จำเป็นในระยะยาวด้วย

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ภูมิภาคต่างๆทั่วโลกกำลังประสบปัญหาจำนวนประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรผู้สูงอายุเร็วที่สุดในโลกรวมทั้งประเทศจีนที่กำลังประสบปัญหาเช่นกันโดยมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพียงแค่นี้ระยะเวลาเพียงหนึ่งช่วงอายุคนเท่านั้น สำหรับประเทศไทยก็คงหนีไม่พ้นปัญหานี้ ซึ่งขณะนี้สังคมไทยกำลังถึงจุดเปลี่ยนที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุ” (Aging Society) อย่างเต็มตัวแล้ว ทั้งนี้ การที่ประเทศไทยจะถูกจัดให้อยู่ใน “สังคมผู้สูงอายุ” ประเทศนั้นจะต้องมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันโครงสร้างของประชากรในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก “ผู้สูงอายุ” หรือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ (จิรวัดณ์ จาคุพันธ์. 2551: ออนไลน์)

ผู้สูงอายุเป็นวัยที่พึ่งพาตนเองได้น้อยลง เพราะสภาพร่างกายทรุดโทรม อ่อนล้ามีโอกาสเจ็บป่วยได้ง่าย และยังเป็นวัยที่พ้นจากการทำงานประจำแล้ว จึงไม่มีรายได้เหมือนครั้งที่ยังทำงานอยู่ ต้องอาศัยเงินออมที่ตนเองสะสมมาตลอดช่วงชีวิตการทำงาน ผู้สูงอายุที่โชคดียังสามารถพึ่งพาลูกหลานได้ แต่ปัจจุบันผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะอยู่คนเดียวเพิ่มขึ้น ไม่มีลูกหลานดูแลก็จะอยู่อย่างลำบากไร้ที่พึ่งพิง กลายเป็นปัญหาทางสังคมที่ภาครัฐต้องเข้ามาดูแล รัฐบาลควรเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการสร้างหลักประกันรายได้หลังเกษียณ ทั้งยังต้องทำให้เกิดความมั่นใจในแง่ความเพียงพอ (Coverage and Sufficiency) โดยมุ่งหมายที่จะเตรียมความพร้อมทางการเงินให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้ ปัญหาสังคมผู้สูงอายุเป็นปัญหาที่ต้องมีการเตรียมการตั้งแต่นับๆ เพราะต้องใช้เวลานานกว่าจะเห็นผล หากเราไม่เตรียมความพร้อมรองรับไว้

สังคมผู้สูงอายุก็คงไม่ต่างจากระเบิดเวลาที่รอวันปะทุจนสร้างปัญหารุนแรงต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวันข้างหน้าจนยากต่อการเยียวยาแก้ไข (ทิพย์สุดา ถาวรามร. 2554 : ออนไลน์)

ในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันพบว่ามีปัญหาอุปสรรคหลายประการ คือ บริการที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการและบริการที่ผู้สูงอายุต้องการ แต่รัฐไม่สามารถจัดบริการให้ได้อย่างเหมาะสม เพียงพอ ทัวถึง และเป็นธรรม แม้ว่าจะมีนโยบายที่ชัดเจนต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ แต่ก็มีข้อจำกัดในการบริหารจัดการด้านบุคลากร งบประมาณทรัพยากรทางสังคมและการขาดแคลนข้อมูลผู้สูงอายุ จึงส่งผลให้การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐจะต้องช่วยเหลือร่วมมือกันตอบสนองความต้องการในการจัดสวัสดิการสังคมในด้านต่างๆ (ทองปานโตอ่อน. 2551: 5) จะเห็นได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญแก่การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเน้นหนักในการเตรียมความพร้อมของผู้สูงอายุ ครอบครัว ชุมชน และสังคมในเรื่องการป้องกัน ส่งเสริมฟื้นฟู และรักษาสุขภาพของตนเอง เพื่อให้ผู้สูงอายุเหล่านั้นมีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสนับสนุน ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า มีความสุขสมศักดิ์ศรี และได้รับความคุ้มครองจากสังคม (สำนักงานส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ. 2554 : 5)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นองค์กรที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ ด้านการจัดบริการสาธารณะแก่ชุมชน รวมทั้งภารกิจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรีผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะไว้หลายด้าน โดยเฉพาะด้านการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและ ผู้ด้อย โอกาส ไว้ในหมวด 2 มาตรา 16 (1) กำหนดให้ เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลให้การสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาส พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ. ศ. 2552 มาตรา 22 ข้อ (6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น. 2550 : 70)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง มีลักษณะของพื้นที่ที่เป็นแบบถึงชนบททั้งเมืองประชาชนบางส่วนจึงเดินทางไปทำงานในตัวเมืองในลักษณะเช้าไปเย็นกลับ มีเขตการปกครองทั้งสิ้น 19 หมู่บ้าน โดยมีประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด 1,506 คน จากประชากรทั้งหมดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุตำบลบ้านยางที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนั้น พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ซึ่งจากการประเมินความพึงพอใจจากการจัดกิจกรรม “โรงเรียนผู้สูงอายุตำบล

บ้านยางประจำปีงบประมาณ 2557” (สำนักทะเบียนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. 2558 : 2) ซึ่งมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้ทราบว่าบริการที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริงแต่ด้วยเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ถูกทอดทิ้ง ขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดการให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องสุขภาพอนามัยอย่างใกล้ชิด ไม่มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ออกกำลังกาย ขาดการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันการจัดสวัสดิการต่างๆ เหล่านี้ถือว่าการเสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงให้กับชุมชน สังคม เศรษฐกิจ โดยสนับสนุนให้ผู้สูงอายุดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพตามสมควรแก่อัตภาพ (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง. 2558 : 2)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยในฐานะเป็นนักศึกษาศาสาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ได้ศึกษาเรื่องการบริหารแรงงานและการจัดสวัสดิการสังคม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุในหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยางอำเภอเมืองบุรีรัมย์จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยาง เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ เพื่อจะได้นำส่วนที่บกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศที่จะนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุ ในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และท้องถิ่นอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 4 ด้าน จากการบูรณาการ แนวทางการจัดทำมาตรฐานการจัดบริการ เพื่อสงเคราะห์ผู้สูงอายุ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2548 : 29-32) ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพอนามัยและการรักษาพยาบาล 2) ด้านที่อยู่อาศัย 3) ด้านการศึกษาและ 4) ด้านรายได้
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ในเขตตำบลบ้านยางอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 19 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,506 คน
2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และความคลาดเคลื่อน: 5% (Taro Yamane; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555: 146) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 333 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก
3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

- การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้เสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วนโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แก้ไขสำนวนและภาษาเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีความชัดเจน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้งก่อนทดลองใช้กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9000 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถใช้เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป
 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ออกหนังสือ

ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัย แจกแบบสอบถามให้กับผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 333 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 333 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลประมวลผล ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละ

4.2 ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวมนำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดให้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านรายได้ รองลงมา คือ ด้าน การศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรมีสวัสดิการเพิ่มเติม ให้กับผู้สูงอายุ รองลงมา คือควรมีรถรับ – ส่งให้บริการผู้สูงอายุ ไปยังสถานพยาบาล โดยไม่คิดค่าบริการ และควรมีกิจกรรมต่างๆ และจัดให้มีการท่องเที่ยว ให้กับผู้สูงอายุ ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการศึกษา และด้านรายได้ ทำให้มีข้อมูลที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถนำไปปรับปรุงเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้สูงอายุตระหนักในเรื่องสุขภาพ ต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อต้องการ อยู่กับลูกหลานไปนาน ๆ ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งต้องการให้มีการจัดที่พักอาศัย ให้ได้รับการดูแลและ ช่วยเหลือในเรื่องของที่พักโดยเฉพาะผู้ที่ไร้ที่อยู่อาศัย หรือผู้ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ เนื่องจาก ผู้สูงอายุไม่สามารถที่จะดูแลซ่อมแซมที่พักหรือบ้านเรือนที่ทรุดโทรม ให้มีความมั่นคง แข็งแรง ตามความจำเป็นที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม เนื่องจากสมัยก่อนไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียน เพราะสถานที่ศึกษาเล่าเรียนมีน้อยและอยู่ห่างไกลจากภูมิลำเนา รวมทั้งอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ มีภาระค่าใช้จ่ายมากและไม่เพียงพอต่อการศึกษา ทำให้ไม่สามารถศึกษาได้ครบทุกคน มีระดับ การศึกษาที่ต่ำ จึงทำให้ผู้สูงอายุต้องการได้รับสวัสดิการด้านการศึกษาจากรัฐบาล ผู้สูงอายุต้องการ ได้รับการประกันรายได้จากหน่วยงานภาครัฐ ให้มีการจัดหางานที่เหมาะสมกับวัย เพื่อ

สร้างรายได้ให้แก่ตัวเองและครอบครัว การส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาฝีมือจากภาครัฐ ประกอบกับ เจ้าหน้าที่ที่ดูแลด้านผู้สูงอายุน้อย ต้องรับภาระหน้าที่อื่นด้วย ประกอบกับสถานพยาบาล อยู่ในตัวเมือง ทำให้ไม่สะดวกต่อการเดินทางไปรักษาพยาบาล รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของ สภาพสังคมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุโดยตรงอย่างไม่มี ทางหลีกเลี่ยงได้ ผลกระทบดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหากับผู้สูงอายุ เช่น จำนวนผู้สูงอายุที่มีมากขึ้น ทำให้การจัดสวัสดิการทางภาครัฐไม่เพียงพอ และไม่ทันต่อความต้องการ เนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้นแต่รายได้เท่าเดิม ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุได้รับ ทราบสิทธิประโยชน์ต่างๆ ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของรติมา จันทน์นวล (2560 : 121) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีความต้องการสวัสดิการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพร่างกายของผู้สูงอายุได้เสื่อมถอย และมีความแข็งแรงน้อยลง เกิดโรคร้ายไข้เจ็บได้ง่าย จึงทำให้ผู้สูงอายุต้องการที่จะได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาล ที่ใกล้ชุมชนและมีช่องทางพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ พร้อมทั้งต้องการได้รับ การให้คำปรึกษา แนะนำดูแลสุขภาพโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หากผู้สูงอายุมีสุขภาพอนามัยที่ดี ไม่เจ็บป่วย ถือเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ก็สามารถทำงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก และมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตรีภพ กองศรีมา (2553 : 121) ได้ศึกษาความต้องการบริการสวัสดิการสังคมโดยภาครัฐ ของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอตาลชุม จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า การบริการทางการแพทย์และสุขภาพอนามัย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 จากผลการวิจัย ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้สูงอายุส่วนหนึ่งต้องการให้มีการจัดที่พักอาศัย ให้ได้รับการดูแลและช่วยเหลือ ในเรื่องของที่พักโดยเฉพาะผู้ที่อยู่อาศัย หรือผู้ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากผู้สูงอายุ ไม่สามารถที่จะดูแลซ่อมแซมที่พักหรือบ้านเรือนที่ทรุดโทรม ให้มีความมั่นคง แข็งแรง ตามความจำเป็นที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย ของชญาวิทย์ บ่างราบ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในตำบลเสาธงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุในตำบล เสาธงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความต้องการด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 จากผลการวิจัย ด้านการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสมัยก่อนไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียน เพราะสถานที่ศึกษาเล่าเรียนมีน้อยและอยู่ห่างไกล จากภูมิลำเนา รวมทั้งอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ มีภาระค่าใช้จ่ายมากและไม่เพียงพอต่อการศึกษา ทำให้ไม่สามารถศึกษาได้ครบทุกคน มีระดับการศึกษาที่ต่ำ จึงทำให้ผู้สูงอายุต้องการได้รับ สวัสดิการด้านการศึกษาจากรัฐบาล ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทุมพร ศตะกูรมะ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 จากผลการวิจัย ด้านรายได้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม จะหยุดทำงานก็ต่อเมื่ออายุมากขึ้นและร่างกาย ไม่อำนวย ทำให้ต้องประสบปัญหากับการขาดรายได้ โดยผู้สูงอายุอยากมีรายได้ มีงานทำที่ เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เพื่อจะได้มีรายได้ไว้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัวและใช้จ่าย เมื่อยามเจ็บป่วยหรือไม่สบาย หรือเมื่อยามที่ไม่สามารถทำงานได้อีก และยังต้องการได้รับการ ประกันรายได้จากหน่วยงานภาครัฐ ให้มีการจัดหางานที่เหมาะสมกับวัย เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตัวเองและครอบครัว การส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาฝีมือจากภาครัฐ ซึ่งผลการวิจัย ดังกล่าวสอดคล้องกับ

งานวิจัยของพิมภา ห้าผา (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพราะสวัสดิการเดิมที่ผู้สูงอายุได้รับอยู่นั้น ไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต ผู้สูงอายุบางคน ต้องมีภาระอื่น ๆ ที่ต้องใช้จ่าย ซึ่งผู้สูงอายุบางคนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ หรืออาจทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ จึงทำให้ไม่มีรายได้เพียงพอใช้จ่ายต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ควรจัดสวัสดิการเพิ่มเติมให้กับผู้สูงอายุ เพื่อที่จะสามารถทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการดำรงชีพ ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับวิจัยสมพิศ มีสุข (2554 : 66) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลห้วยสำราญ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์นั้น อยู่ในระดับมากทุกด้าน เพื่อให้ทราบถึง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์นั้น โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านรายได้ เพราะมีผู้สูงอายุอยู่จำนวนมากที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้วยอุปสรรคทางด้านร่างกายและสุขภาพ ผู้สูงอายุจึงต้องการเงินทุน เงินช่วยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องวางแผน การจัดบริการด้านสวัสดิการสังคม ควรคำนึงถึงความต้องการ และการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ ตลอดทั้งการวางแผนด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรักษามาตรฐานด้านรายได้ ให้ครอบคลุมผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อาจมีการออกหน่วยเคลื่อนที่ เพื่อให้คำปรึกษาให้การอบรมและพัฒนาทักษะอาชีพตามอัธยาศัย เพื่อประกอบอาชีพเสริมรายได้ แนะนำความรู้และความเข้าใจด้านการออมเงินและการสร้างความมั่นคงทางรายได้ มีการจัดบริการจัดหางานที่เหมาะสมกับวัยเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตัวเองและครอบครัว การสนับสนุนเงินทุนสงเคราะห์เพื่อการประกอบอาชีพ โดยมีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อเป็นการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้สูงอายุในชุมชนเบื้องต้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดูแลผู้สูงอายุ

1.2 ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์นั้น โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล แต่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เพราะผู้สูงอายุยังมีความต้องการสวัสดิการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล แต่ยังไม่มีความเข้าใจในการออกกำลังกายอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับช่วงอายุ การทำกายภาพบำบัดที่เหมาะสมแก่ช่วงวัย ขาดความเข้าใจในการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จึงไม่ควรมองข้ามสิ่งเหล่านี้ ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องวางแผน เพื่อมอบสวัสดิการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ให้ครอบคลุมผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อาจมีการส่งเจ้าหน้าที่ออกหน่วยเยี่ยมบ้าน เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำการดูแลสุขภาพกับผู้สูงอายุ มีการจัดบริการทางการแพทย์ทางเลือกในการดูแลสุขภาพ โดยการออกหน่วยเคลื่อนที่ที่รับตรวจสุขภาพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จัดให้มีสถานที่ ออกกำลังกายและเครื่องออกกำลังกายที่เพียงพอ และเหมาะสมมีศูนย์บริการตรวจรักษาพยาบาล เบื้องต้น เพื่อ

ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดูแลผู้สูงอายุ

1.3 ข้อเสนอแนะจากทำถามปลายเปิด พบว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพราะสวัสดิการเดิมที่ผู้สูงอายุได้รับอยู่นั้น ไม่เพียงพอสำหรับการใช้ดำรงชีวิต ผู้สูงอายุบางคน ต้องมีภาระอื่นๆที่ต้องใช้จ่าย ซึ่งผู้สูงอายุบางคนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ หรืออาจทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ จึงทำให้ไม่มีรายได้เพียงพอใช้จ่ายต่อการดำรงชีวิต ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรเพิ่มสวัสดิการผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น การจัดตั้งกองทุนเงินทุนสงเคราะห์เพื่อการประกอบอาชีพ การอบรมและพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อที่จะสามารถทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการดำรงชีพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขต พื้นที่ใกล้เคียงว่า มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากสถานที่ และสภาพแวดล้อมมีความแตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ เช่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการนำนโยบายด้านการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ ผู้สูงอายุไปปฏิบัติสำหรับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง และองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2546). การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- จิราวัฒน์ จาคูพันธ์. (2551). ไทยหนีไม่พ้นวิกฤตสังคมผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2562, แหล่งที่มา <http://www.healthcomers.com>
- ทองปาน โตอ่อน. (2551). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมัญ อำเภอเมือง จังหวัด สิงห์บุรี. รายงานการศึกษาอิสระ รม.ม. (การปกครองท้องถิ่น). ขอนแก่น : วิทยาลัยการ ปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ทิพย์สุดา ถาวรารมร. (2554). ไทยพร้อมรับมือสังคมผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2562, แหล่งที่มา http://www.sec.or.th/TH/Documents/Information/Interviews-Article/2-talk2_41154.pdf
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ : บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ. (2554). คู่มือส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุสำหรับบุคลากรสาธารณสุข. นนทบุรี : สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก.
- สำนักทะเบียนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (2558). จำนวนครัวเรือนและประชากร ปี 2558. บุรีรัมย์ : อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง. (2558). แบบสรุปการประเมินความพึงพอใจของผู้สูงอายุ. บุรีรัมย์ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง.
- _____. (2558). แบบสรุปการประเมินความพึงพอใจของผู้สูงอายุ. บุรีรัมย์ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง.